

İsa'nın vaftizindeki güvercin

İsa'nın vaftizine tanık olmak isterdim. Hangi insan göklerin açıldığını ve Allahın Ruhu'nun indiğini görmüştür? Ama Ruh görünüyor mu hiç?

**Samuel Davud'u
zeytinyağıyla meshediyor**

**Baba Oğlu'nu Kutsal
Ruh'la meshediyor**

İsa'nın vaftizi onun meshetmesi idi. Ve nasıl Eski Antlaşma'da kahinler, krallar ve peygamberler zeytinyağıyla nasıl mesholunurdu, aynı biçimde İsa kendi görevi için Allahın Kutsal Ruh'u ile meshedildi. Fakat bu sadece içsel, yani gizli bir olayın kalmaması gerekiyordu. Bunu gören olmalıydı, öyle ki buna şahitlik yapabilsinler, İsa'nın Mesih olduğunu ilan etsinler.

Ama Rab Allah bu Ruhunun nasıl bir biçimde görünmesini sağlamalı ki insanlar anlasın. Ve o amaçla sembol olarak bir güvercin seçti. Olayı anltana ayetleri okuyup kendi kendimize soruyoruz: bu olayı kim gördü ve tam olarak ne gördüler?

Matta 3:16 İsa vaftiz olur olmaz sudan çıktı. O anda gökler açıldı ve İsa, Tanrı'nın Ruhu'nun güvercin gibi inip üzerine konduğunu gördü. 17 Göklerden gelen bir ses, "Sevgili Oğlum budur, O'ndan hoşnudum" dedi.

Markos 1:9 O günlerde Celile'nin Nasıra Kenti'nden çıkıp gelen İsa, Yahya tarafından Şeria Irmağı'nda vaftiz edildi. 10 Tam sudan çıkarken, göklerin yarıldığını ve Ruh'un güvercin gibi üzerine indiğini gördü. 11 Göklerden, "Sen benim sevgili Oğlum'sun, senden hoşnudum" diyen bir ses duyuldu.

Luka 3:21 Bütün halk vaftiz olduktan sonra İsa da vaftiz oldu. Dua ederken gök açıldı ve Kutsal Ruh, bedensel görünümde, güvercin gibi O'nun üzerine indi. Gökten, "Sen benim sevgili Oğlum'sun, senden hoşnudum" diyen bir ses duyuldu.

Yuhanna 1:31-33 Ben O'nu tanıımıyordum, ama İsrail'in O'nu tanıması için ben suyla vaftiz ederek geldim." 32 Yahya tanıklığını şöyle sürdürdü: "Ruh'un güvercin gibi gökten indiğini, O'nun üzerinde durduğunu gördüm. 33 Ben O'nu tanıımıyordum. Ama suyla vaftiz etmek için beni gönderen, 'Ruh'un kimin üzerine inip durduğunu görürsen, Kutsal Ruh'la vaftiz eden O'dur' dedi.

Matta ve Markos'a göre bu olayı gören İsa'nın kendisi idi. Luka konuyu belirsiz bırakıp sadece "duyuldu" diyor. Yuhanna'ya göre olaya şahit olan Yahya idi ve gördüklerini halka bildiriyor.

Bu kısa araştırmada sormak istediğimiz şu: Neden güvercin? Güvercinin Eski Antlaşma'da ruhsal anlamı nedir? Ya da, şahitler bunu görünce ne anladılar.

En başta Yahya'nın kendi sözlerini ve Pentikost günündeki olayları dikkate alırsak soruyoruz: İsa'nın vaftizinde Kutsal neden ateş biçimde inmedi?

Ve bu konuda tek bir cevapla yetinmeyeceğiz, güvercin meselesinin kat kat anlamları var.

En başta bilgilerimizi doğru kaynaktan almaya dikkat edelim: bu konuda ancak yukarıdaki 4 ayet bize bilgi verebilir. Bu neden önemli? Çünkü maalesef birçok konuyu Kutsal Kitap'taki verilere göre değil, ama daha fazla İsa filminde gördüklerimize dayandırıyoruz. Filmde suyun içinde sessiz durup kıınılmamayan İsa'nın sağ omuzuna bir kuş iniyor, biz de Kutsal Ruhu kafamızda öyle canlandırıyoruz.

Bu elbette öyle olmadı. Kutsal Ruh "bir kuş olarak" konu demiyor, ama "bir kuş gibi". Demek şahitlerin gördüğü sadece bir ışıktı, sağda solda kanatlara benzeyen çıkıntılar vardı ve hareketi yavaşça inen bir topa benziyordu.

Kutsal Kitap'ta güvercin konusunu araştırırken, bunun birkaç farklı, ama birbirlerini tamamlayan anlamın olduğunu göreceğiz:

1. Güvercin - saflık ve temizlik sembolü

Matta 13:16'da İsa güvercinleri saf ve hilesiz olmak konusunda bize örnek gösteriyor: "Bakın, ben sizi koyunlar gibi kurtların arasına yolluyorum. Onun için hem yılanlar gibi akıllı, hem de güvercinler gibi saf olun."

Güvercinler temiz hayvanlar sayarak kurban olarak kesilebilirdi: Yusuf'la Meryem İsa'nın doğuşunda güvercin kestiler (Luka 2:24 - Levi 12:8). İsa, tapınaktaki tüccarları kovarken güvercinlerin kafeslerine dikkat çekiyor (Yuhanna 2:14,16; Matta 21:12, Mark 11:15).

Demek bu anlamda İsa'nın vaftizinde görünen güvercin İsa'nın kurban olacağını müjdelemiş olabilir. Yahya zaten aynı solukta İsa'ya "Allahın kurban kuzusu" ünvanını da veriyor. Hem de nasıl bir kurban: fakirlerin kurbanı. Rab, Musa'nın kanununda kurbanla

ilgili birçok ayette parası olmayan kişilerin haline anlayış gösteriyor: zenginler koç, boğa, deve sunarken, fakirler Rabbe güvercin sunabilir.

O da İsa Mesih'in durumuna uygundu: yemlikte doğan (Luka 2:7), yolculuk parası için kimi varlıklı kadınlara muhtaç olan (Luka 8:3), hatta binek olarak bir eşeğe bile sahip olmayan (Luka 19:30) İsa gerçekten fakaraları mutlu sayabilir (Luka 6:20), çünkü zengin iken kendini fakir kıldı (2.Kor 8:9). İşte güvercin bir parça onu çağırıştırıyor.

"Güvercinler gibi saf" - evet İsa Mesih günahsızdı. Gelmiş, geçmiş en büyük Allah adamlarının hayatlarını araştırın; İsa'ya benzer kimseyi bulamayacaksınız. Kutsal Kitap'ta geçen ve İbraniler11'de bize örnek gösterilen iman kahramanları bile zayıf, aldanan, mükemmel olmayan insanlardı, ama İsa ...

Kutsal, kötülükten uzak, hiç lekelenmemiş, günahlı kişilerden apayrı ve göklerin üstüne kadar yükseltirilmiş - evet, lazımdı öyle bir başgörevlimiz olsun. (İbraniler 7:26)

İsa'nın kişiliği güvercinle özetlenebilir:

Matta 12:15-21

Ama İsa bunun farkındaydı ve oralardan çekildi. Çok kişi Onun arkasından gittiler; İsa da hepsini iyileştirdi. 16 Ama onlara ısmarladı, Onun adını yaymasınlar. 17 Öyle ki, peygamber İşaya'nın ağzından söylenen şu söz yerine gelsin:

18 "Bakın, benim seçtiğim hizmetçim. Benim sevgilim, Onunla ferahlanıyorum. 19 O, kavga etmeyecek, bağırıp çığırmayacak. Sokakta kimse Onun sesini duymayacak. 20 Doğruluk yengiyi kazanacak. Ona yengiyi kazandıran da benim hizmetçimdir. O zamana kadar ezilmiş bir kamışı kırmayacak, tüten bir fitili de söndürmeyecek. 21 Ve Allahsız milletler Onun adına umut edecekler."

2. Güvercin ve Nuh'un gemisi

Kutsal Kitabı hiç bilmeyenlerin arasında bile güvercin dünya çapında anlaşılan bir barış sembolü oldu. Hatta gagasında bir zeytin dalı taşırsa sembolizm daha da kolay anlaşılıyor.

Ama Kutsal Kitabı bilenler güvercinin ilk defa nerede geçtiğini hemen anlayacaklar.

Yaratılış 8:10-11 "Yedi gün daha bekledi, sonra güvercini yine dışarı saldı. Güvercin gagasında yeni kopmuş bir zeytin yaprağıyla akşamleyin geri döndü. O zaman Nuh suların yeryüzünden çekilmiş olduğunu anladı."

Bütün yeryüzünü kaplayan sular, Allahın öfkesinin, gazabının, bütün insanlığı yargılayıp onlarla savaştığının bir belirtisi idi. İnsan soyu Ona karşı savaş ilan etti, Rab de onlara gereken cevabı verdi.

Ama her savaşın bir sonu olmalı, en korkunç öfke er geç yatıştırılıyor. Ve Nuh'un tufan olayında Allahın gazabı sona erdiğini ilan eden bir güvercindir. İsa'nın vaftizinde inen Kutsal Ruh aynı ruhsal hakikati göstermek istiyor: "Bu adam Kutsal Ruh'la (= Rabbin gücüyle) barışı sağlayacak."

Nasıl Nuh'un gemisi henüz suyun üstünde yüzerken güvercin dönüp ona kondu, İsa daha suyun içinde dururken Kutsal Ruh Ona kondu. Onu görenler İsa'nın şaşkıncı bir Nuh'un gemisi olduğunu hemen anladı:

1.Petrus 3:20-21 Bir vakıtlar, Nuh'un günlerinde, o gemi hazırlanırken, Allah sabırla bekledi. O gemide az kişi, tam olarak sekiz kişi, sulardan geçerek kurtuldu. 21 Bunun karşılığı gibi, şimdi de vaftiz sizi kurtarıyor. Değil onda bedenın pıslığı çıkartırılsın. Hayır, İsa Mesihin dirilişine dayanarak, kişi Allaha bakıp temiz bir duygu istiyor.

Vaftizde bizi su kurtarmıyor. Tam tersi: su bizi ölüm getiren Allahın gazabını gösteriyor. Ama Allahın gazabını yatıştıran kefarete kurbanını biz getiremiyoruz. O mümkün değil, buna layık değiliz, yeterince saf (güvercin!) değiliz. Ama İsa'nın kefareti bizi kurtarıyor, Rabbin gazabından geçerek suyun içinde yüzen geminin içinde (İsa'nın içinde) güvendeyiz ve kurtuluyoruz.

3. Güvercin ve Yeni yaratılış

Nuh gemiden inince bambaşka, yeni bir dünya buldu - yeni bir başlangıç, ikinci bir Adem. Ve zaten birinci dünyanın yaratılışında ona benzer bir sahneyi görüyoruz:

Yaratılış 1:1-2 Başlangıçta Tanrı göğü ve yeri yarattı. Yer boştu, yeryüzü şekilleri yoktu; engin karanlıklarla kaplıydı. Tanrı'nın Ruhı suların üzerinde dalgalanıyordu.

Bu ayette güvercin geçmezse de, sahne tıpatıp İsa'nın vaftizine benziyordu. Kutsal Ruh her şeyi yaratmaya hazırlık yapıyor. "Dalgalanıyordu" söz zaten ucu buca olmayan suların üzerinde uçan bir kuşu, bir güvercini çağırıştırıyor.

Ve onu görenler, İsa'nın yaratıcı olduğunu anladılar: "En başta dünyaları yaratan bu adamdır."

Yuhanna 1:3 Her şey Onunla var oldu, ve yoktur herhangi şey Onsuz var olsun.

İbraniler 1:2 Ama bu son günlerde bize kendi Oğlu ile konuştu: Onu her şeyin üzerine mirasçı kıldı. Ve zaten Onunla dünyaları yaratmıştı.

Koloseliler 1:16 Çünkü Onun eliyle her şey meydana getirildi: - hem göklerdeki, hem de yeryüzündeki şeyler; - hem görünen, hem de görünmeyen şeyler; - ruh krallıkları ve güdücülükleri, ruh hükümetleri ve güçleri. Evet, her şey Onun eliyle yapıldı ve her şey Onun için yapıldı.

Ama Şeria ırmağında vaftiz olan bu İsa ile ikinci bir yaradılış başlanılıyor, yeni bir insaniyet meydana geliyor. Adem'de ne bozulduysa, İsa ile yeniden yapılıyor. Kilise atası İreneyus onu şöyle dile getirdi:

"Yenik düşen bir adamın sayesinde bütün insaniyet nasıl ölüme gittiyse, biz de galip gelen bir adamın yüzünden yeniden yaşama doğru yüксеlelim. Ve nasıl bir adamın sayesinde ölüm bize karşı zafer tacını aldıysa, aynı biçimde bi de bir adamın sayesinde ölüme karşı zafer tacını alalım."

Evet, güvercin İsa'da gerçekleşen yeni bir dünyanın vaadidir.

4. Güvercin ve İsrail halkı

Ayrıca, güvercin eskiden beri İsrail halkının bir sembolüdür. Yahudi öğretmenler o konuda en başta Mezmur 68:11-13 gösterdiler:

Rab buyruk verdi, büyük bir kadın topluluğu duyurdu müjdeyi: 12 "Kaçıyor, kaçıyor orduların kralları! Evi bekleyen kadınlar ganimeti paylaşıyor. 13 Ağılların arasında uyurken, kanatları gümüş, tüyleri pırıl pırıl altınla kaplı bir güvercine benzersiniz."

Rab'le İsrail arasındaki bağlantı sık sık bir evliliğe benzetirilirdi: İsrail gökte oturan Rabbin eşi gibi gösteriliyor. O yüzden Yahudi öğretmenler yukarıdaki ayetleri sadece İsrail'in kadınları için değil, ama bütün İsrail halkı için anladılar.

Bununla paralel olarak Ezgiler Ezgisi kitabında kadın-erkek arasındaki aşk bağı eskiden beri Rab'le halkının arasındaki sevgi olarak yorumlanırdı. Ve çok defa erkeğin sevgilisine 'güvercin' olarak hitap ettiğini görüyoruz:

Ezgi 2:14 "Kaya kovuklarında, Uçurum kenarlarında gizlenen güvercinim!"

Ezgi 5:2 "Sevgilim kapıyı vuruyor. 'Aç bana, kızkardeşim, aşkım, eşsiz güvercinim!'"

Ezgi 6:9 "Ama bir tanedir benim eşsiz güvercinim."

"İsrail nedir, kimdir?" - bu soru bugüne kadar tartışılıyor. Ama İncil'in öğretişine göre, İsrail en birinci anlamda, İsa'nın kendisidir". Burada 'Allahın Oğlu' ve 'Allahın halkı' kavramları birleşiyor.

Matta 2:14-23 Yusuf ve Meryem bebek İsa'yı Hirodes'in gazabından kurtarmak için Mısır'a götürüyorlar. Hirodes'in ölümünden sonra Celile'ye dönerken, Matta onu Hoşea 11:1 ayetine bağlıyor. "Oğlumu Mısır'dan çağırdım".

Ama Hoşea İsrail tarihini anlatırken, Matta bu ayeti İsa için kullanıyor. Evet, asıl ve gerçek İsrail O'dur. Hem İsrail, hem de İsa Mısır'dan çıkıp sudan geçtiler ve sonra çölde denendiler. Ama fark çok büyük: İsrail çölde denerken defalarca düştü (1.Kor 10:1-11) - büyük kontrast olarak, İsa bütün denemelere karşı sağlam durdu.

O yüzden İsa gerçek İsrail'dir ve artık İsa'da olanların hepsi, kan bağlantılarına bakmaksızın, Allah halkından sayılacak.

İsa'nın vaftizinde görünen güvercin bunun sembolüdür ve arkasından duyulan ses: "Bu sevgili Oğlum'dur" onu tasdik etti.

5. Güvercin ve Süleyman'ın tahtı

Güvercinin beşinci bir anlamı, Kutsal Kitap'ta geçmeyen, tamamen Yahudi öğretmenlerin uydurduğu, ama gene de İsraililerde saygı gören rivayetlere dayanıyor.

Onlara göre kral Süleyman'ın taht üzerinde bir güvercin bulunurmuş. O güvercin de kanatlarıyla milletleri sembolize eden bir kartalı zaptedermiş. Başkalarına göre Süleyman tahta çıkarken onun tacını kafasına yerleştiren bir güvercin imiş.

Bu anlatımlar bize çok garip gelirseler de, İsa'nın zamanında Yahudiler onu ciddi aldılar ve gelecek Mesih'e bağladılar. Zaten gelecek Mesih "Davudun oğlu" olarak bütün dünyaya barış getiren bir kral olacaktı. "Şalom, Barış, Huzur" anlamına gelen Süleyman'ın adı bile aynısını gösteriyor. İsa'nın vaftizindeki Kutsal Ruh'un güvercin gibi inmesi burada bir taçlanma, tahta geçme, krallık yetkisini almak anlamını kazanıyor.

Evet, gerçekten Yeşaya 9:6'de söylenen peygamberlikler İsa'da gerçekleşiyor:

"Çünkü bize bir çocuk doğacak, Bize bir oğul verilecek. Yönetim onun omuzlarında olacak. Onun adı Harika Öğütçü, Güçlü Tanrı, Ebedi Baba, Esenlik Önderi olacak."